

Biografie Quirine Viersen – 2018

'Het bestuderen en spelen van muziek vanuit het emotionele niveau is essentieel voor me. Naast de waarde van analyse en kennis volgt mijn musiceren zijn krachtigste weg als het vanuit het hart komt. Ik wil cello spelen om die puurheid en essentie van de muziek over te brengen. Het voelt ook als de juiste manier om de luisteraar mee te nemen in de grote beweging, om samen "ontketend" te raken.'

'Moederschap is nauw verweven met mijn carrière. Mijn kinderen zijn een spiegel bij alles wat ik doe, waarover ik nadenk en wat ik voel. Dit heeft mijn manier om te communiceren door muziek vernieuwd en versterkt. Het is nu alsof ik niet meer *speel*; ik *ben* simpelweg.'

Recente projecten

Als onderdeel van dit seizoen speelt Quirine Viersen Barbers *Celloconcert* met de Niederrheinische Sinfoniker onder leiding van Diego Martin-Etxebarria. Op de internationale Cellobiënnale Amsterdam 2018 herneemt ze Korngolds *Celloconcert* en speelt ze de wereldpremière van *Glacier*, een solowerk dat Jacob ter Veldhuis voor haar schreef. In 2019 gaat ze met Mozarts *Fluitconcert*, op cello, de samenwerking aan met Het Gelders Orkest onder Lucas Macias Navarro, en met het Nederlands Kamerorkest.

In 2011 nam Quirine Viersen Bachs *Cellosuites* voor het eerst op. The Strad schreef: '(Haar) interpretaties worden gekarakteriseerd door balans, verbeelding en een fijn gevoel voor fantasie.' Een nieuwe kijk op zaken leidde tot een tweede complete opname, die eind 2018 uitkomt.

Na een vruchtbare, bijna 20-jarige samenwerking in concerten en opnamen met Silke Avenhaus, is Quirine nieuwe duoverbanden aangegaan. Haar recital in het Concertgebouw Amsterdam in 2017 markeerde het succesvolle begin van de samenwerking met pianist Enrico Pace.

Ontwikkeling

Quirines vader, Yke Viersen (cellist in het Koninklijk Concertgebouworkest) was een logische, eerste invloed op haar talent, gevolgd door Jan Decroos en Dimitri Ferschtman. Op 16-jarige leeftijd was Quirine de jongste prijswinnaar ooit op het Scheveningen Internationaal Muziekconcours.

De inzichten van Ralph Kirshbaum en Natalia Gutman hebben Quirine Viersen sterk gevormd. Heinrich Schiff was haar allesomvattende mentor, die haar muziek leerde maken met de cello als instrument en haar spel door de beroemde 'Navarra'-techniek verrijkte.

Quirine won onder andere prijzen op het Rostropovich Concours Parijs 1990, op het Internationale Cello Concours Helsinki 1991, en op het Tchaikovsky Concours Moskou 1994. In datzelfde jaar ontving ze ook de meest prestigieuze staatsprijs voor klassieke muziek, de Nederlandse Muziekprijs.

Quirine Viersen speelt op de 'Joseph Guarnerius Filius Andreae' uit 1715, voorheen bespeeld door André Navarra. Het werd op voorspraak van Heinrich Schiff welwillend ter beschikking gesteld door het Nationaal Muziekinstrumenten Fonds. Schiff deed haar voor dit instrument één van zijn strijkstocken cadeau.

Creatieve samenwerkingen

Als onderdeel van het winnen van de Credit Suisse Young Artist Award, trad Quirine tijdens het Luzern Festival 2000 op met de Wiener Philharmoniker onder leiding van Zubin Mehta.

Sindsdien heeft Quirine de breedheid van het cellorepertoire onder andere uitgevoerd met het Koninklijk Concertgebouworkest onder Herbert Blomstedt, Ingo Metzmacher en Bernard Haitink, het Nederlands Philharmonisch Orkest/Marc Albrecht, St. Petersburg Philharmonic Orchestra/Valery Gergiev, Frankfurt Radio Symphony/Hugh Wolff, Israel Philharmonic Orchestra/Georges Pehlivanian, Wiener Kammerorchester/Heinrich Schiff, Malmö Symphony Orchestra/Lawrence Renes, Tokyo Metropolitan Symphony Orchestra/Jean Fournet.

Quirine Viersen ging en gaat samenwerkingen aan met onder andere Antje Weithaas, Thomas Beijer, Leonidas Kavakos en Liza Ferschtman; met uitnodigingen van het Delft Kamermuziekfestival, Rheingau Music Festival, Mondsee Tage, Luzerner Festwochen en de Salzburger Festspiele.

Tekst: Green Room Creatives